

עפ"ת 55122/10/13 - אליהו פירון נגד מדינת ישראל -

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
15.2.14

עפ"ת 55122-10-13 פירון נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט כמאל סעב
המערער
נגד
המשיבה

אליהו פירון ת.ז. 024666158
מדינת ישראל - על ידי פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המערער בעצמו

בשם המשיבה טען עו"ד שגב אדלר.

פסק דין

לפניי ערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, (להלן: "בית משפט לתעבורה"), אשר בו הכרעת הדין ניתנה ביום 10.7.13 וגזר הדין ניתן ביום 10.9.13 על ידי כב' השופט אינאס סלאמה (ס.נ.), בתיק תת"ע 6143-11-11.

הערעור מופנה כנגד הכרעת הדין.

המערער הובא לדין בבית משפט לתעבורה בגין עבירה של נהיגה ברכב במהירות העולה על המהירות המותרת במקום, עבירה בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

בכתב האישום נטען כי ביום 27.6.11, נסע המערער ברכבו בכביש 70 (מהתשבי לכיוון העמקים), במהירות של 147 קמ"ש, כאשר המהירות המותרת במקום היא 90 קמ"ש.

המערער כפר בעובדות כתב האישום ובית משפט לתעבורה שמע את ראיות הצדדים והרשיעו בדין והטיל עליו עונשים כמפורט בגזר הדין.

מכאן הערעור שבפניי על הכרעת הדין.

הכרעת הדין של בית משפט לתעבורה :

בית משפט לתעבורה קבע בהכרעת דינו כי המשיבה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את העובדות הנטענות בכתב האישום.

הוגשה תעודת עובד ציבור המתייחסות לעניין תקינותו של מכשיר הדבורה שבו נמדדה מהירות המערער, מעדותו של השוטר שהפעיל את מכשיר הדבורה, עולה כי רכבו של המערער נמדד על ידי רדאר ניח. המדידה בוצעה באמצעות אנטנה אחורית, כך שהמהירות ננעלה על 152 קמ"ש.

בית משפט לתעבורה ציין עוד כי השוטר שמר על קשר עין רצוף בינו לבין רכב המערער שהיה רכב בודד בכיוון תנועתו עד לעצירתו.

עוד הפנה בית משפט לתעבורה לכך שמימין לרכב המערער, בדרך הצדדית, לא עבר כל רכב מנועי בזמן ביצוע המדידה והנעילה של המכשיר.

תקינות המכשיר נבדקה, הן בתחילת המשמרת והן בסיומה, על ידי המפעיל שהוסמך להפעיל את מכשיר הדבורה מיום 23.9.07.

בית משפט לתעבורה ציין כי מחקירת המפעיל עולה כי המדובר במפעיל מיומן ומקצועי שהסביר אופן הפעלת המכשיר כשלדבריו במקום שבו הופעל, לא הייתה כל מניעה לעשות כן.

בית משפט לתעבורה התייחס לטענות המערער ובסופו של יום קבע כי המשיבה הוכיחה את העובדות הנטענות בכתב האישום מעל לכל ספק סביר.

בית משפט לתעבורה נתן את דעתו על כך שעדות השוטר הייתה עדות יחידה ולכן בחן אותה בזהירות הנדרשת וקבע כי עדות זו מהימנה ומשקפת נאמנה את ההתרחשויות בעת ביצוע העבירה.

כמו כן קבע כי המכשיר היה תקין, בוצעו בו הבדיקות הנדרשות הן בתחילת המשמרת והן בסיומה, ואף בעניין זה הוגשה תעודת עובד ציבור.

בית משפט לתעבורה בחן את טענות המערער ולא מצא כי יש בטענות אלו כדי לפגוע או להפריך את גרסת השוטר.

אין בנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הנוגעים לעומסים על הכביש שבו נמדדה המהירות, כדי לסתור את טענת השוטר, כי רכבו של המערער היה רכב בודד בעת המדידה, בעיקר, משום שבית משפט לתעבורה התרשם שמדובר בעדות אמינה ומשכנעת.

עוד התייחס בית משפט לתעבורה לטענות המערער לעניין מכשיר הדבורה וקבע כי אין בטענות אלו כדי לסייע בידי המערער. השוטר לא חרג מהקביעות שנקבעו בפסיקה תוך שהוא קובע:

"או כי הוא לא מילא אחר הנחיות המשטרה שניתנו בעקבותיו. נהפוך הוא, שוכנעתי כי השוטר עמד בכל התנאים שנקבעו בדין ותיעד זאת בזמן אמת, כפי שעולה מהמוצגים ת/1 ו - ת/2".

על יסוד כל אלה הרשיע בית משפט לתעבורה את המערער בדין וגזר את דינו לעונשים הבאים:

1,000 ₪ קנס, 70 ימי פסילה בפועל, בניכוי 20 ימי הפסילה המנהלית ושלושה חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים כמפורט בגזר הדין.

כאמור הערעור מופנה כנגד הרשעת המערער בדין וזה הזמן והשלב להביא את טענות המערער בסוגיה זו.

טענות הצדדים:

המערער טען כי לא ניתנה לו האפשרות למיצוי חקירת השוטר שערך את המדידה ומשום שמדובר בעדות יחידה, הרי שהגנתו נפגעה וזכויותיו קופחו. עוד טען המערער כי הן השוטר שהעיד והן הערכאה הדיונית, לא התייחסו להנחיות הנוגעות לשימוש במכשיר הדבורה כעולה מהפסיקה.

המערער הוסיף וטען כנגד התאמת מכשיר הדבורה לאופן המדידה כפי שנהוג בפועל והוסיף והעלה טענה של הגנה מן הצדק כשלטעמו עילות אלו מצדיקות התערבות ערכאת הערעור, כך שיש לקבל את הערעור, לבטל את פסק הדין של בית משפט לתעבורה ולהחזיר את הדין אליו לשם השלמת חקירת השוטר עד תום. לחילופין, טען המערער כי יש לקבל את טענותיו ולזכותו בדין.

בטיעוניו בפני העלה המערער טענות נוספות תוך התייחסות למכשיר מדידה חדש שנקרא "ריינג'ר EZ" שמטרת ארה"ב נוהגת להשתמש בו, מכשיר אמין יותר, לטעמו, ממכשיר הדבורה, ומאפשר צירוף תמונה שמתעד את ביצוע העבירה.

המערער הוסיף והפנה לפסק הדין של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה בתיק תת"ע (חי) 2233-08-12 מדינת ישראל נ' אורן גולדשטיין (ניתן על ידי כב' השופט שלמה בנג'ו ביום 26.5.11) (להלן: "פרשת גולדשטיין"), שבו זוכה

הנאשם מעבירה דומה מחמת הספק שנוצר בליבו של השופט בהקשר לביצוע מדידת המהירות.

במהלך הטיעונים בפניי, התבקש המערער להבהיר טענתו ביחס להשלמת חקירת העד ולפרט את השאלות שביקש לשאול את השופט - מודד המהירות, ואשר לא נתנה לו הזדמנות זו ותשובתו הייתה כי הוא רצה לשאול את השופט:

"לעניין המכשיר באופן כללי אז שאלתי את השופט לעניין הכשרה כללית, חסרונות יתרונו וכו'. רציתי לשאול את השופט ולהמחיש את העניין ועל כן לדין הקודם הבאתי דוגמא של 3 מכוניות וביקשתי להוציא אותם כשהשופט נמצא כדי לנסות שהוא יסביר לי איפה הייתי. כב' השופט סאלמה לא איפשר לי את ההצגה של הדברים".

מכל אלה ביקש המערער לקבל את הערעור ולזכותו בדין ולחילופין להחזיר את הדין לבימ"ש קמא.

המשיבה ביקשה לדחות הערעור. לטעמה הגנת המערער לא נפגעה כי השופט נחקר ארוכות ובחקירה נגדית מתמשכת בהתחשב במהות העבירה והיקף עדות השופט, ומשבית משפט לתעבורה התרשם כי החקירה מוצתה ניתנה למערער הזדמנות לסיים את החקירה, כעולה מפרוטוקול הדין בבימ"ש לתעבורה.

עוד הוסיף ב"כ המשיבה וטען כי גם היום כשנשאל המערער ביחס לשאלות שהתכוון להציג בפני השופט וההזדמנות לכך לא ניתנה לו, לשיטתו, ניתן להתרשם מתשובתו; שלא מדובר בשאלות מהותיות שיכלו לשנות את התמונה בצורה משמעותית ועל כן אין לקבל את טענות המערער בעניין זה.

ב"כ המשיבה סבור כי מדובר בהכרעת דין מנומקת. בית משפט לתעבורה שמע את הראיות והכריע עובדתית במחלוקת שבין הצדדים, כשהוא מבסס את ממצאיו על פי התרשמותו ותוך קביעת מהימנות העדים וממצאים שבעובדה. כאמור, בית משפט לתעבורה סבר כי יש לקבל את עדויות המשיבה ולדחות את עדויות ההגנה, לרבות עדות המערער.

זאת ועוד, גם עיון בהודעת הערעור מראה כי המערער אינו חולק על מהימנות המכשיר וכשירותו של השופט המפעיל, כך סבורה המשיבה. המכשיר הופעל על ידי מי שהוסמך לכך והגם שהמערער טוען כי המכשיר הופעל במקום שאינו מאפשר מדידה נכונה, טענה שאין לקבלה בעיקר משום שבית משפט לתעבורה סבר אחרת.

לדעת המשיבה, אין כל חשיבות לטענות המערער ביחס לפרסומים הנוגעים למכשירי מדידה חדשים וכי על בית משפט זה לבחון את הכרעת הדין של בית משפט לתעבורה כמקובל במקומותינו. לדעתה, בחינת הכרעת הדין מראה כי אין כל ממש בטענות המערער, שבחלקן טענות עובדתיות שלא התקבלו על דעת בית משפט לתעבורה, כגון המקום בו עמד השופט שמדד את המהירות והטענות הנוגעות לשאלות העובדתיות בעניין קשר העין הרציף של המודד עם רכב המערער, תוך שהוא מפנה ל- 1/ת וכן ת 2/.

לדעת ב"כ המשיבה אין דמיון בין העניין שנידון בפרשת גולדשטיין לבין המקרה של המערער.

ב"כ המשיבה הפנה לכך שהמערער מסר לשוטר, מיד עם עיכובו, כי הוא "ממהר" לבית משפט בחיפה וכי יש לו דיון באותו יום בשעה 10:30, כאשר העבירה בוצעה בשעה 10:21.

אמנם, המערער טען כי הדברים נרשמו בדיעבד וגם בכך השוטר בעניין זה טעה, הואיל והדיון המשפטי של המערער היה קבוע למחרת היום בבית משפט השלום בחדרה ולא בחיפה. טענות אלו, של המערער, אין לקבל כי הרי השוטר לא היה יכול לדעת פרטים אלה אם לא היה שומע אותם מהמערער עצמו.

המערער הגיש בקשה לביטול הפסילה המנהלית ובה לא טען דבר הנוגע לעניין אמירותיו בפני השוטר. ובעניין זה אף הוגש פרוטוקול הדיון בבית המשפט.

עוד התייחס ב"כ המשיבה לטענת המערער כי בכביש בו בוצעה המדידה נמצאת עקומה ומדידה במצב זה נוגדת את הנהלים המקובלים ובשל כך יש לזכותו כי על פי ההוראות אין למדוד מהירות של רכב בעקומה.

ב"כ המשיבה הפנה לכך שרכבו של המערער עוכב במרחק של 300 - 400 מטר מהמקום בו עמדה הניידת שמדדה את מהירותו, כך שהמדובר בקטע כביש ישר שאורכו כ- 1,200 מטר.

המערער השיב לטענות ב"כ המשיבה והפנה למסמכים שצירף בקשר לזימונו לבית משפט השלום בחדרה ושב וטען כי לו הייתה ניתנת לו ההזדמנות לשוב ולחקור את השוטר, ייתכן והיו "מתגלים פרטים לטובתי".

המערער הוסיף והעלה טענות עובדתיות נוספות ושב וביקש לזכותו בדיון. גם לאחר הדיון ומבלי שהרשות תינתן הגיש המערער טענות בכתב שהופנו למשיבה וזו התייחסה אליהן ושב המערער והתייחס בכתב לתגובת המשיבה.

דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בהכרעת הדין, בראיות שהוגשו לבית משפט לתעבורה, בהודעת הערעור ונספחיה, בטענות שבכתב שהגיש המערער, תגובות המשיבה לטענות המערער שבכתב ותשובתו לתגובת המשיבה ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור.

ראשית כל אציין, כי המערער חקר את השוטר שביצע את המדידה, בישיבה מיום 18/4/13, וחקירתו השתרעה על פני 5 עמודים (החקירה הנגדית החלה בעמ' 1 עד עמ' 5).

מעיון בפרוטוקול עולה כי החקירה הראשית מוצתה ב- 6 שורות, התחילה בשורה 10 והסתיימה בשורה 17 - ראו עמ' 1.

עיון בחקירה הנגדית מראה כי חלק מהשאלות ששאל המערער לא היו קשורות לעד. החקירה הרלבנטית לעניין העבירה שיוחסה למערער, בוצעה בהמשך והתמקדה בעובדות הרלבנטיות, הן ביחס למכשיר, תקינותו, בדיקתו ואופן המדידה.

עוד עולה כי גם בית המשפט לתעבורה שאל בנוגע לאופן המדידה ולעניין חשיבות העובדה אם היו קיימים כלי רכב אחרים במהלך המדידה.

בשלב מסוים ציין בית משפט לתעבורה כי: "**החקירה נמשכת זמן רב**" ובהמשך ניתנה למערער ההזדמנות לסיים את חקירת העד ולכאורה, מעיון בפרוטוקול, לא ניתן להתרשם כי מהשלב בו הורה בימ"ש לתעבורה למערער לסיים את החקירה הנגדית ואילך, העלה המערער שאלות מהותיות שיש בהן כדי לשנות את התוצאה אליה הגיע בית משפט לתעבורה.

כמו כן, די אם אזכיר שבטיעוניו בפניי לא שמעתי שהיו בפיו של המערער שאלות מהותיות וחשובות ושיש בהן כדי להשליך על ההליך המשפטי שהתנהל נגדו ועל תוצאותיו.

על כן, אינני סבור כי הגנתו של המערער נפגעה עקב הפסקת חקירתו הנגדית של השוטר ומכאן שאין מקום לקבל את טענותיו, ככל שהן נוגעות להגנה מן הצדק.

בחנתי את טענות המערער הנוספות ולא שוכנעתי כי יש בהן ממש. המדידה של המהירות בוצעה על ידי שוטר שהוסמך לכך ושעדותו הייתה מהימנה ואמינה בעיני בית משפט לתעבורה, וכידוע אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, למעט מקרים מיוחדים, יוצאי דופן, אשר הוכרו בפסיקה - בין היתר, כאשר נפלה טעות של ממש במסקנותיה ובקביעותיה של הערכאה הדיונית - ראו לעניין זה: ע"פ 10586/05 **ערן נגד מ"י** (ניתן ביום 5.1.09), ע"פ 4286/08 **אלהואשלה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 14.1.09), רע"פ 1978/09 **בני גלבוץ נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 23.3.09), רע"פ 735/11 **שי מזור נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 26.1.11) ורע"פ 6867/11 **בהיל ג' בארין נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 27.9.11), ע"פ 2485/00 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה (2) עמ' 918, ע"פ 5385/05 **בילל אלחורטי נ' מדינת ישראל**, (נתן ביום 18.5.06) וע"פ 2103/07 **אביהו הורוביץ נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 31.8.08). עניינו של המערער אינו מצדיק התערבות בממצאי עובדה.

כאן המקום לציין כי לאחר עיון בפסק דין גולדשטיין ובחינת טענות המערער, לא מצאתי כי הערכאה הדיונית בעניינו קבעה ממצאים כפי שנקבע על ידה בעניינו של גולדשטיין. על כן ומשהתשתית העובדתית שונה אין להקיש מפסק דין גולדשטיין על עניינו של המערער.

כמו כן, לא מצאתי צורך להתייחס לטענותיו הנוגעות לקיומן של מכשירים חדישים ואחרים, בהם עושה שימוש משטרה אחרת, במדינה אחרת. ראוי לטעמי, שנושא זה יבחן על ידי הגרמים הרלוונטיים, אך אין לכך כל השלכה על ההליך

בעניינו של המערער.

אשר על כן, ומכל המקובץ, אני בדעה כי יש לדחות את הערעור וכך אני מורה.

אם ניתן צו עיכוב ביצוע העונש, בטל בזה הצו. על המערער לקיים את גזר דינו של בימ"ש לתעבורה, כשמניין הזמן יהיה מיום מתן פסק דין זה.

המזכירות תשלח לצדדים עותק מפסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה .

ניתן היום ט"ו באדר א תשע"ד, 15 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.